

Papieren Tijgers

Een fotomagazine over hoogbegaafde kinderen en jongeren die op papier tot bijzondere prestaties in staat zijn, maar in werkelijkheid worden bedreigd door ons vaak niet-passende onderwijs.

PASSENDE SCHOOL

Jonathan en Matthias vielen op jonge leeftijd uit op de basisschool. Met nog twee kinderen tegen de basisschoolleeftijd aan, zochten Tení en haar man Jan naar een passende school. Zoals je kunt lezen in de interviews met de jongens in Papieren Tijgers, vonden ze die basisschool. Alleen moesten ze daarvoor elke dag op en neer rijden van Rhenen naar Kerk Avezaath, in totaal 20 kilometer. Met twee banen, je eigen sociale leven, vier kinderen met school, opvang, hobby's en speelafspraken was dit verre van ideaal.

Daarom zochten Tení en Jan naar een antwoord op de vraag: waar kunnen we alles weer centraal organiseren, dat we wel weer school/huis/werk bij elkaar in de buurt hebben?

Jan kon ergens anders aan de slag en in die omgeving gingen ze op zoek naar een passende school. Met hulp van Pharos vrijwilliger Inge de Munk kwam Tení in contact met scholen en andere ouders die ook op zoek waren naar een passende school in de omgeving van Gorinchem. Zo konden ze onderling tips en ervaringen uitwisselen. Toen ze een school op het oog hadden, begon de zoektocht naar een huis. Stap voor stap pakten ze het aan en brak de tijd aan om het de kinderen te vertellen.

Tení – “Of een school veilig voelt, weegt voor ons heel, heel zwaar.”

Bij het zoeken naar een nieuwe school hebben we uiteindelijk nauwelijks naar ranking of prestaties gekeken. Voor ons draaide het vooral om het gevoel: worden kinderen hier echt gezien en mogen kinderen zijn wie ze zijn? Is er warmte, rust (geen voortdurende aanwezigheid van druk/prestatiedrang) en aandacht?

Over de verhuizing vertelden we pas toen we de plaatsing van de kinderen op de nieuwe school rond hadden. Wel hadden we met de kinderen Gorinchem en omgeving al een beetje verkend wanneer we samen papa naar het werk brachten of ophaalden; samen naar de winkels, samen speelplekken ontdekken.

Matthias vond het idee van verhuizen moeilijk. We zijn natuurlijk al eens gaan kijken bij de school en er is een wendag geweest. Van een ouder kregen we wat foto's van de school zodat ik kon laten zien dat ze echt anders werkten op deze school. Zo hebben we het stap voor stap aangepakt.

Fotografie: Iris van 't Riet

Marijke van der Pal
Marije Miltenburg
Iris van 't Riet

deel 3

Jonathan (11) – “Kinderen mogen meer meedenken”

Met mij gaat het nu goed. Ik voel me blijer en rustiger dan eerst. Natuurlijk heb ik soms nog een lastige dag, maar dat heeft iedereen wel eens. Eerst vond ik sommige dingen moeilijker, maar nu voel ik me fijner.

In het begin was het best spannend, omdat alles nieuw was en ik niemand kende. Maar nu heb ik goed contact gemaakt met klasgenootjes en voel ik me meer thuis op school. Wat ik fijn vind, is dat we leren vanuit kernconcepten. Dat betekent dat vakken samen worden gedaan rond één onderwerp. Daardoor snap ik beter waarom je iets leert en wordt het ook interessanter. Op deze school kan ik heel veel van mijn creativiteit kwijt. Als ik de baas van de school zou zijn, zou ik ervoor zorgen dat kinderen meer mogen meedenken. En ik zou me nog minder druk maken over toetsen en presteren, want daar word ik niet altijd gelukkig van.

Omdat ik het belangrijk vind dat kinderen ook een stem hebben, ik voor kinderen op wil komen en wil helpen om dingen leuker en beter te maken, ben ik nu kinderburgemeester. Als kinderburgemeester ga ik naar landelijke, regionale en plaatselijke bijeenkomsten, mag ik soms bij activiteiten een praatje geven en praat ik mee over dingen die belangrijk zijn voor kinderen in de gemeente. Eerst vond ik dat best spannend, maar nu vind ik het juist leuk.

Matthias (8) – “Praat met mensen die je vertrouwt”

Het gaat nu goed met mij. Ik heb meer plezier op school en ook thuis ben ik dan blijer. Op school werken we met kernconcepten. Dat betekent dat je over een onderwerp leert met verschillende vakken tegelijk. Dat vind ik leuker, omdat je beter begrijpt waarom je iets leert. Een schooldag is meestal eerst werken in de klas, buiten spelen en soms samenwerken aan opdrachten. Ook tussen door mag ik van de juf lekker bewegen, dat helpt mij goed.

Wat ik fijn vind op school is dat de juffen aardig zijn en goed helpen. Ik vind het ook leuk dat ik vrienden heb gemaakt. Wat ik lastig vind, zijn de dingen die ik denk niet te kunnen. Dan vind ik het moeilijk om daar toch aan te beginnen.

Nieuwe vrienden maken vond ik eerst best spannend. Maar toen ik gewoon ging meedoen en praten, ging het steeds beter. Ik houd heel veel van voetbal en gelukkig veel kinderen op school ook. Nu heb ik op die manier leuke contacten. Mijn hobby's zijn niet zo veranderd. Ik vind sport en vooral voetbal heel leuk. Ik speel veel buiten en hou van bewegen. Dat maakt mijn hoofd ook lekker rustig. Mijn tip voor kinderen die het moeilijk hebben op school is: praat erover met iemand die je vertrouwt. En probeer niet op te geven, want het kan later écht beter gaan.

Papieren Tijgers

Jonathan

9 jaar, groep 5, Rhenen

“Kinderen mogen meer meedenken”

Ik ben Jonathan, heb drie broertjes en mijn lievelingsdier is de vleermuis. Ik ben 9 en ik ben de oudste. Samen met papa en mama wonen we in Rhenen. Mijn hobby's zijn buitenspeelen, knutselen en gamen. Ik speel vooral Roblox en Minecraft. Iedere week ga ik naar musicalschool en ik heb net auditie gedaan voor de Talentklas van de Nederlandse musicalschool. Daar ben ik voor geslaagd!

Moeder: Wij gingen toen veel naar school omdat je thuis heel veel dingen al kon die je dan op school ineens niet meer kon. Dus als ouders hebben wij daar veel gesprekken over gevoerd. Maar er werd niet naar ons geluisterd.

Toen ik van school ging wisselen vond ik dat wel spannend. De school waar ik naartoe ging, zat in Veenendaal. Dan zaten we een kwartier in de auto. Het

Moeder: Het viel bij de peuters op dat je heel spraakzaam was voor een kind van 2 jaar. Toen belde ik aan bij mijn buurmeisje en zei ik: 'Jullie hebben een Peugeot!' en zij wist dat niet. Ik ging eerst in Rhenen naar een school in de buurt. Toen had ik veel vriendjes en speelde met heel veel verschillende kinderen. Dat waren niet alleen klasgenoten, maar ook kinderen uit andere klassen. Ik regelde speelafspraken veel zelf.

was vroeger fijner dat ik lopend naar school kon. Toen het daar ook niet meer fijn was, deed ik veel of ik ziek was.

Moeder: Nou ja doen, je moest ook echt spugen 's ochtends. Als je thuis bleef, knapte je weer snel op, maar je had echt last van de stress van school.

Ik geef die school echt een nul voor de veiligheid.

In groep 4 had ik wel vrienden, maar de andere jongens in de klas gingen agressief doen. Dan gingen ze niet alleen mij trappen, maar ook veel elkaar. Ze waren snel boos en daar werd niks mee gedaan. Ik liep dan uit de klas om rustig te kunnen werken. Van de juf moest ik dan in het trappenhuis bij groep 1 werken. Ik zat dan op de trap met mijn werk op schoot.

Moeder: Wij wisten dat niet, maar kwamen erachter omdat Matthias, zijn broertje, in groep 2 zat en het ons vertelde. Het trappenhuis kwam bij de kleuters uit, dus het was niet een rustige plek.

De school in Veenendaal had wel verstand van hoogbegaafdheid. Daarom hadden papa en mama die school gekozen. Maar daar was het voor de kinderen niet bepaald veilig. Want als sommige kinderen gepest werden dan deden de juffen en meesters daar niks mee. Ik geef die school echt een nul voor de veiligheid.

Toen het echt niet goed ging, ben ik een tijd niet meer naar school gegaan. Mama gaf me

wel eens werkjes, maar ik heb vooral veel buiten gespeeld. We zijn ook op pad gegaan met een Museumjaarkaart. We mochten ook 2,5 week even naar de montessorischool hier in Rhenen.

Nu zit ik echt op een leuke school. Ik zit nu in groep 5 en de juf helpt me bij moeilijke dingen. We mogen naar de juf toelopen als je een vraag hebt en dan word je niet weggestuurd. En als ze druk is, gebruiken we ons blokje zodat ze weet dat je een vraag hebt. Buitenspeelen gaat nu ook veel beter, niet dat ik daar in mijn eentje loop. Nu is bijna mijn hele klas wel mijn vriend. Het is een gewone school en ik heb niet echt extra werk. Ik vind rekenen wel moeilijk en soms krijg ik een extra blad om meer te oefenen. We zijn nu lang onderweg naar school. *Moeder: De school is ruim 20 km van huis.*

Het belangrijkste is dat meesters en juffen iedereen helpen en dat ze goed voor alle leerlingen zorgen. Het is belangrijk dat ze niet steeds lichtere mensen voor laten en bruine mensen niet. Dat zie ik soms wel gebeuren.

We leren vanuit kernconcepten. Daardoor snap ik beter waarom je iets leert.

Papieren Tijgers

Matthias

6 jaar, groep 3, Rhenen

“Praat met mensen die je vertrouwt”

Ik ben Matthias, 6,5 jaar en ik zit in groep 3. Spelen met mijn broer Jonathan vind ik leuk om te doen: samen filmpjes kijken of samen bouwen met Duplo en LEGO. Daarnaast zit ik ook op musicalles. Dat is zingen, dansen en ik heb een kleine rol in de voorstelling Nooitgedachtland. En ik hou van voetballen, dat doe ik het liefst elke dag, maar ik heb 1 keer in de week training.

Mijn eerste school was een hele grote school in Veenendaal. En ik werd daar heel erg gepest. Ik heb daar groep 1 en 2 gedaan, maar toen ik in groep 2 zat ging ik eraf. Er waren twee vervelende klasgenootjes en ik had maar 1 vriendje op school. In groep 1 had ik nog wel een leuke juf, maar zij is ook weggegaan

Toen wilde ik echt niet meer naar school en bleef ik het liefst op bed liggen.

het trainenmuseum gegaan en dat wilde ik heel graag. We zijn ook naar andere museums gegaan. Een museum vind ik heel leuk!

naar een andere school. Ik werd heel veel buitengesloten op school, dan mocht ik niet meedoen. En de meester in groep 2 deed daar niks mee. Hij hielp me niet en sprak de andere kinderen er ook niet op aan. Toen wilde ik echt niet meer naar school en bleef ik het liefst op bed liggen.

Als ik mij niet fijn voelde, hielp het om met papa op stap te gaan. Samen dingen doen, ergens naar toe gaan. Ik ben veel op stap geweest met papa. Het was heel leuk, want we zijn ook naar

Na schooltijd ging ik wel met kinderen spelen, maar die wonen hier in de buurt in Rhenen.

Het leukste nu op school vind ik buitenspelen, dan kan ik lekker spelen met mijn klasgenoten. Als ik op school kom, dan doe ik eerst mijn spulletjes in een kluisje en dan ga ik een boekje lezen tot de juf gaat beginnen. Mijn klas is heel leuk en ik heb vrienden op school. Ik heb een lieve juf. Als zij rekenen geeft of schrijven, dan legt ze het zo uit dat ik ervan ga leren. En als het niet lukt of ik raak gefrustreerd, dan gaat ze even met mij praten.

Moeder: Het meest lastige nu met school is dat er qua spelen veel afgesproken moet worden. Matthias speelt daardoor echt minder met kinderen uit de klas dan hij zou willen. Het komt regelmatig voor dat hij dan pas een afspraakje over twee weken heeft.

Op school kan ik wel lekker spelen met vriendjes en klasgenoten, ik mag nu gewoon meedoen. En ik vind het fijn dat ik op de juf kan vertrouwen. Ik zou willen dat er meer scholen zijn zoals de school waar ik nu op zit. Dan kan ik dichterbij huis naar school en makkelijker na schooltijd spelen met vriendjes.

Over dit artikel

De interviews van Jonathan en Matthias zijn iets ingekort. De hele interviews kun je lezen in Papieren Tijgers via: irisvanriet.nl/papierentijgers

Teni is vrijwilliger bij stichting iQ+ en zet zich in als jurist. Ze heeft een brede achtergrond in rechten, pedagogiek, hoogbegaafdheid en onderwijs die ze ook gebruikt voor haar praktijk Met Recht Begaafd: metrechtgebaafd.nl

Stichting iQ+: stichtingiqplus.nl is er voor alle hoogbegaafden, in alle levensfasen. Jezelf mogen zijn, meedoen en verbinding zijn kernwaarden van de stichting.

Dit was het laatste artikel in het drieluik over het fotomagazine Papieren Tijgers. De stem van kinderen blijft belangrijk en daarom blijf ik, Marijke van der Pal, in samenwerking met stichting iQ+, artikelen schrijven waarin kinderen en jongeren aan het woord komen. Tot de volgende Signaal!

Marijke van der Pal